Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8263
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

pultura curaret // Consimile narrat
vegecio de re militari de acilo regulo
qui cū sumis rebus p̄fuisse ad̄ pauper
fuit vt conugem liberosq; collocaret
ī agello qui colebat ab vno villico //
Ibi etiā narrat Aug. de quidā qui cum
quatuor ingera possideret et mādibus
suis ea coleret ab aratro ab ductus ē
ut dictator fieret. maior vtiq; honorē
q̄ consul vtriusq; hostibus ingerere glo
riam cōsecutus est / et tamē in eadem
paupertate mansit // Ibi etiā narrat
aug. q̄ quidam eorū qui fuerat bis
consul exillo senatu expulsus est. eo
q̄ v. pondera argenti in vasis habere
reputus est Non em̄ dnari intendebat
ppt̄ lucra nc̄ hoc fuit aput eū ingen
tiuz. p ut r̄spondit cuius consul cū
sāmentes magnū ei pondus argenti
attulissent. quibus nō habē aurū pre
clarū aut sibi videri sed eis qui habēt
aurū impare. Consilē narrat bige
nus li iii de re militari q̄ cū legatus
epiratarū fabricio consuli grande po
dus auri offeret. illo nō acepto dixit
se malle habētibus impare q̄ illa hre
et ob hoc volebat prefici dignitatibus
nisi possent rei pficere p vt dicit vale
rius li vj° d cornelio scipione cui cum
hyspania sorte regenda venisset. rndit
nolle illuc ire adiecta cū q̄ rera facē
nesciret Item suos filios nō patiebat
prefici nisi posset proficē. put narrat
elynandus hystoriographus de
qui cū ex senatore esset crea
tor imperator et obsecrante senatu ut
filiū suū augustū. sim cesarem vocaret
r̄spondit. Sufficē inquit debet ut ego
pē imuctus regnauerī cū non meret
p̄matus em̄ non sanguim debet si me
ritis et hoc probat vnj q. i. moyses
xl di. nos qui Et inutiliter regnat
qui rex nascit et nō meret. procl dubio
affertū p̄ritis exiuit qui puulos suos
imptabili nolē sup tiram extinxerit
hoc em̄ est suffocare filios nō p̄mouere
Mendi p̄ius fiet et virtutibus exercendi
et cū eo pfecerit vt p̄bent illos ānedē
quos debent honore ān ire multi ascen
dent et tunc cuiū suorū nequaq̄ se
subtrahāt votis implebunt em̄ tuc id
ecclias vnj Noli querē fieri iudex. ni
valeas virtute intrumpe iniquitates
Et p̄ubi xx Rex qui sedet in solio iudi
cij dissipat omē malū in aduitu suo. //
Ad hoc facit xx bi di vna tm̄ ibi q̄ mo
potest esse honorator viduitatis. qui
conugia frequentant et xxv di p̄mū
ibi quomd̄ pōt preces ecclie subaudi
vel Rector ppli auffere malū d me
dio eius qui ī delictū simile corruerit
/ aut qua libertate corripe peccantem
cū tacitus ipē sibi r̄spondeat. eadem
se admisisse que corripit lxi di. In sa
cerdotibus Ibi irreprehensibiles esse
conuenit quos p̄esse necesse est corri
gendis. Longa debet vitam sua pro
bacōne mostrare cui gubnacla com
mittunt ad hoc etiā xxvm di. p̄us.
q̄ in q. vnj qui sine cū ām c sequen
vm q. i. licet cū c. se Sectantes
etiam auaritiam nō p̄fitebant rei
publice vt narrat valerius vj tus. q
cū duo consules contenderet ī senatu
quis eorum hyspaniaz mitteretur
aut cipio emilianus omibus sua sinaz
expectātibus Neutrū dixit mitti
michi placet. quia alter michil habet
alteri satis michil est. eque malaz labē
tis imperij magistra inopia iudicab
et auaritiaz // Narrat etiā marimus
valerius li iii ti de abstina et cōti
nentia de marco curio quōd ipē sam
cū ducias cōtempsit etiā p̄ victūdaz
habitam de ipsis / Nam cū ad eum
ī scampno ligneo sedentez et cathmo
ligne ad focum comedēt. magnū pon
dus auri legati tulissent bengnis
verbis mutatis vt eo vti vellet
vultu primus risui soluēs supuacue
inquit narrate igit sanctis marti
curiū poculis male locupletibus impare
q̄ locupletem fieri. mentote me ner
acie minuti pecuia posse corrumpi
// Hoc idem scribit valerius in eode
fabricio qui cū honore et auctoritate
omibus in etate sua maior essi consu
vero pauperimus. a diuitibus tam sā
ctis quos in clientela tenebat pecuiam